

OGLEĐI

II. korizmena nedjelja

**08:00 Ante, Marija Maloča,
Marijan Čolić, Ob. Blažević
09:30 Pčelić
11:00 Suhopolje**

Ponedjeljak	Ćiril, Eduard	17:00	Luka i Ivka Topalović
Utorak	SVETI JOSIP	17:00	Danijel Hećimović, Tomislav Dumenčić
Srijeda	Klaudije, Dionizije	17:00	Ivan Kaučić, Josip Kaučić, Josip Kralj
Četvrtak	Kristijabn, Vlasta	17:00	Danijela Štajner
Petak	Oktavijan	17:00	Na nakanu, Snježana Kefelja, Vladimir Belani, Bjelobrk Sarajko i Fabinka
Subota	Turibije, Oton	08:00	Ob. Marošević, ob. Obradović
III. korizmena nedjelja		08:00 Ivan i Slavka Biondić, Ivan Hodak 09:30 Orešac 11:00 Suhopolje	

- Tisak: Glas Koncila
- Uređenje crkve: Kapan
- Križni put mlađih (biskupijski) – 30. i 31. III. – P. Moslavina - Slatina
- Župni križni put: 6. travnja
- Program neposredne priprave krizmanika i prvopričesnika /svake nedjelje
- Danas – krizmanici dobivaju i potpisuju vjerovanje
- Križni put – utorkom i petkom u 17:00
- 7. razredi (pripravnici za krizmu – petkom čitaju križni put)
- Upis podataka (prepisivanje na računalo) iz Matica krštenih
- Vjerouau: Prvopričesnici: srijeda u 16:00 sati
- 8. r. petak u 18:00 sati, 1. r. srednje: petak u 19:00 sati

**Šinovi zemlje svoju ljubav izražavaju ružama, a
Gospodin, kao poruku svoje ljubavi, šalje trnje.**
Sv. Terezija Avilska

Iz današnjeg čitanja

U ono vrijeme: Neki farizej pozva Isusa da bi blagovao s njim. On uđe u kuću farizejevu i priđe k stolu. Kad eto neke žene koja bijaše grešnica u gradu. Dozna da je Isus za stolom u farizejevoj kući pa ponese alabastrenu posudicu pomasti i stade odostrag, kod njegovih nogu. Sva zaplakana poče mu suzama kvasiti noge: kosom ih glave svoje otirala, cjalivala i mazala pomašću.

Kad to vidje farizej koji ga pozva, pomisli: »Kad bi ovaj bio Prorok, znao bi tko i kakva je to žena koja ga se dotiče: da je grešnica.«

A Isus, da mu odgovori, reče: »Šimune, imam ti nešto reći.« A on će: »Učitelju, reci!« A on: »Neki vjerovnik imao dva dužnika. Jedan mu dugovaše pet stotina denara, drugi pedeset. Budući da nisu imali odakle vratiti, otpusti obojici. Koji će ga dakle od njih više ljubiti?«

Šimun odgovori: »Predmijevam, onaj kojemu je više otpustio.« Reče mu Isus: »Pravo si prosudio.« I okreut prema ženi reče Šimunu: »Vidiš li ovu ženu? Uđoh ti u kuću, nisi mi vodom noge polio, a ona mi suzama noge oblila i kosom ih svojom otrla.

Poljupca mi nisi dao, a ona, otkako uđe, ne presta mi noge cjalivati. Uljem mi glave nisi pomazao, a ona mi pomašću noge pomaza. Stoga, kažem ti, oprošteni su joj grijesi mnogi, jer ljubljaše mnogo. Komu se malo opršta, malo ljubi.« A ženi reče: »Oprošteni su ti grijesi.«

Sustolnici počeše nato među sobom govoriti: »Tko je ovaj, te i grijeha opršta?« A on reče ženi: »Vjera te tvoja spasila! Idi u miru!«

Euharistijske pjesme:

S V A K A D U Š A

Svaka duša,
koja hoće
Krista pravo ljubiti,
koja neće
svoje sreće
u nebu izgubiti,

nek pogleda,
te pokuša,
što sve trpi Njegova duša,
nek razmisli boli Mu!

Gorku čašu
teških muka
htjede za nas popiti.
Biće, trnje,
ruglo i smrt,
sve u žrtvu stopiti;

oj, protrni nad tim
djelom,
obrati se dušom cijelom
k Spasitelju svojem!

Životna mudrost

Jednoga je dana Bog ušao u raj i na svoje veliko iznenadenje otkrio da su sve duše bile ondje, ni jedna ne bijaše poslana u pakao. Zbunio se malko i pomislio da mu se možda potkrala kakva nepravda. Zašto uopće postoji pakao ako je prazan?

Pozvao je arkandela Gabrijela i naložio mu: »Sazovi sve duše pred moje prijestolje i pročitaj im deset zapovijedi.« Kad su se duše okupile, Gabrijel je pročitao prvu zapovijed. Bog reče: »Svi koji su se ogriješili o ovu zapovijed, neka smjesta podu u pakao.«

Nekoliko se duša izdvojilo i tužno krenulo prema paklu. Slično se dogodilo i nakon drugog arkandelova čitanja... Tako i nakon trećega, pa i nakon četvrtoga, i petoga... Brojno stanje duša u raju znatno se promjenilo.

Nakon što je pročitana šesta zapovijed, u pakao su otisle sve duše osim jednoga starog, debelog i čelavog pustinjaka. Bog je podigao pogled i upitao Gabrijela: »Zar je samo ova duša ostala u raju?« »Da«, reče Gabrijel.

»Dobro«, odgovori Bog, »on će se osjećati usamljeno, zar ne? Reci svima da se vrate.« Kad je stari, debeli i čelavi pustinjak čuo da će svim dušama biti oprošteno, počeo je negodovati pred Bogom: »Nije pravedno! Zašto mi to nisi prije rekao?« Postoji samo jedna tajna za postizanje sreće: voli ono što radiš!.

Meditacija

Sve ima svoje razloge, pa i onda kad ih mi ne znamo. Priroda, svijet i uopće sve što postoji nije slučajno, nije mrtvo, nije nepokretno. Naprotiv, sve vodi nekom cilju.

Prirodni zakoni imaju čvrst cilj, u svemu je sila koja nekuda usmjerava. U svemu je misao. Smisao je kad pronađemo kamo ta misao smjera.

Zna se čemu služe prirodni zakoni, čemu nagoni, čemu razni materijali u prirodi. Sve ima svoje zašto i zato. Netko je sve stavio u pogon radi nečega. A čovjek? Koji je njegov cilj? Zašto je na zemlji? Kamo on ide? Kad je sretan? Kad je osmišljen?

Smisao je očito nešto izvan nas. Ide se nekamo preko smrti. Zato ne možemo svojim silama i razumom odgonetnuti cilj.

On je preko tajne smrti, izvan našeg sadašnjeg dohvata. Biblija nam otkriva tu tajnu. Ona kaže da je čovjek istjeran iz svog prirodnog ambijenta i poslan u tuđinu, na zemlju, sa svrhom da ponovno uspostavi slobodno komunikaciju s Bogom.

Da opet povjeruje da ga Bog ljubi.

Sve na zemlji, trpljenje i užici, pozivaju nas da se vratimo svom Izvoru, Bogu, da ponovno postanemo snažni i sretni kao Bog koji nam je Otac.

Ako dublje promislimo, veći i veličanstveniji cilj ne može biti. Čovjek, dakle, ima neke zadaće: da prašta, ljubi, da povjeruje daje Bog dobar i da ljubi čovjeka, da povjeruje daje Bog naš dom kojemu se treba vratiti.

Naša pitanja

Što znači mili Očenaš?

Dok moliš Očenaš, znaj da s tobom moli Isus, ali s tobom moli i čitavo nebo i mnoštvo ljudi koje je nakon njega kroz stoljeća i tisućljeća molio tu molitvu. Ta je molitva postala srce svih kršćana živih i pokojnih. Moleći Očenaš ti nisi sam u molitvi, uključen si u bezbroj pokoljenja koja s tobom mole.

Moliti Očenaš znači najprije stati pred Boga i u svijesti razmisliti o Njegovu liku, podsjetiti se da te obasjava Njegov očinski pogled, polako izgovarati Oče naš, meditativno i sa sigurnošću da Bog čuje tvoj glas.

No, da bi tvoja molitva postala molitvom djeteta, koje s pouzdanjem prilazi Ocu, potrebno je stalno učiti tu molitvu. Isus nas je pri kraju Očenaša učio da Ocu treba reći: Otpusti nam duge naše kako i mi otpuštamo dužnicima našim. Grijeh nas, naime, dijeli od Boga. Grijeh je neprijateljstvo s Bogom. Grijeh je okretanje leđa Bogu. S neprijateljem se ne može razgovarati. Stoga, dok se ne oslobodiš grijeha, dok ne makneš to brdo grijeha koji kao zid stoji između tebe i Boga, ne možeš s Njime razgovarati i ne možeš iskusiti Njegovu blizinu.

Oh, Ivice, kako
divno cvijeće.
Isto takvo imam i
ja u vrtu.

Imala si, bako,
imala!

